

75 . Drobeta-Turnu Severin | Județ: Mehedinți | Punct: Schela Cladovei - proprietatea Dragoș Iacob | Anul: 2002

Anul: 2002

Cod RAN: 109817.01

Perioade: Preistorie, Protoistorie, Evul Mediu

Epoci: Paleolitic, Mezolitic, Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, La Tène, Evul Mediu

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Adina Elena Boroneanț, Vasile Boroneanț, Ion Stângă

Instituții: Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Municipiului București, Muzeul Regiunii Porților de Fier, Drobeta Turnu Severin

Raport

Cercetările arheologice din anul 2002 au urmărit finalizarea lucrului în secțiunea S1, începută în anul precedent. În august 2002, secțiunea S1 (7 x 3m) a fost adâncită până la 0,65 m, după "epuizarea" unui prim nivel Starëvevo-Criș. În 2002 s-a atins stratul de prundiș al terasei Dunării, la adâncimea de -1.55 m (de la punctul de referință 0).

Încă din 2001 suprafața secțiunii fusese împărțită în carouri de 1 m², numerotate 1, 2, 3 de la est la vest și A până la G de la sud la nord, astfel încât fiecare carou a primit o siglă de tipul 2B, 3G, etc.

Celor patru complexe arheologice descoperite în 2001 (denumite C 1/2001, C 2/2001, C 3/2001, C 4/2001) li s-au adăugat în 2002 șase noi complexe: C 5 - C 10/2002.

Materialul complexelor aparține în mare măsură neoliticului timpuriu tip Starëvevo-Criș, fiind reprezentat de fragmente ceramice și chirpic (predominante), fragmente de oase de animale, pietre și destul de rar unelte sau așchii de silex sau obsidiană.

Stratigrafia secțiunii se prezintă după cum urmează:

- Strat vegetal - aparținând orizontului de tip Ap, ajungând la adâncimea de cca. -0,10 -0,15 m;
- Strat brun închis, puternic decalcefiat, aparținând aceluiași orizont de tip Ap, puternic afectat de lucrările agricole, ajungând până la adâncimea de -0,34 -0,55 m, conținând material predominant neolitic dar amestecat și cu material aparținând altor perioade;
- orizontul Ah2, de culoare brun-închis, conținând nivelul neolitic ajungând până la -0,55 -0,65 m (uneori este mai adâncit);
- orizontul de tip Bk, puternic afectat de iluviația carbonatului de calciu, cu sporadice urme de locuire mezolitică, ajungând până la nivelul de prundiș (-1,45-1,55 m).

Descrierea complexelor arheologice dezvelite (pentru continuitate le prezentăm pe scurt și pe cele dezvelite în 2001):

C 1 - localizat în carourile 1B-1G, la adâncimea -0,30 -0,45 m se prezenta ca o aglomerare de pietre și cioburi, fiind deranjat în partea de vest de o groapă târzie, probabil medievală, judecând după fragmentele ceramice găsite, altele decât cele neolitice (Gârla Mare - 3 fragmente, dacice - mai numeroase, medieval - un fragment). Este probabil nivelul 1 al lui C 4.

C 2=C 31 - a fost observat la adâncimea de -0,40 -0,45 m în carourile 1F-1G, 2F-2G, 3F-3G. Limitele sale de nord și est se pierd în solul nesăpat. Materiale arheologice au apărut până la adâncimea de -1,10 m iar fundul gropii a fost identificat la -1,25 -1,30 m. Pe măsura adâncirii sale, suprafața sa se restrânge, ajungând

ca la -1,10 m adâncime să se întindă numai în carourile 1-2 F-G. Complexul consta în straturi compacte de ceramică, oase de animale, chirpic de vatră, pietre de dimensiuni mari. În colțul de nord-est a fost identificată o depunere de scoici de cca. 15 cm grosime (între -0,70 -0,85 m). La aceeași adâncime s-a constatat un deranjament al complexului, ceramica neolitică fiind amestecată cu cea dacică (predominantă). În caroul 2G, același complex neolitic Starëvo-Criș a fost probabil deranjat de o altă groapă dacică (probabil groapa de par a unei locuințe, denumită C 9).

C 4 - probabil nivelul II al lui C 1, observat la -0,45 m, în carourile 1B-1F, și ale cărei limite de est se pierd în peretele nesăpat al secțiunii. A fost probabil tăiat în partea de vest de aceeași groapă medievală ca și C1.

Stratul compact de materiale arheologice al complexului consta din fragmente de vatră fățuite sau nu, mari și groase, arsură, numeroase fragmente ceramice și sporadic fragmente de oase de animale de dimensiuni mici și foarte friabile. Între artefactele deosebite descoperite menționăm o linguriță de os fragmentară, un lustruitor de ceramică, o dăltiță de silex, un vârf de gratoar pe capăt de lamă. Complexul a fost identificat ca aparținând culturii Starëvo-Criș.

C 5 - a apărut la adâncimea de -0,50 -0,55 m, în carourile 3D și 3E, ca o aglomerare de chirpic și arsură, cu fragmente de chirpic de cca. 15-20 cm. Erau așezate pe nivelul de la -0,65 m.

C 6 – a apărut la -0,70 m, ca o groapă elipsoidală, conținând multă cenușă amestecată în sol, mai ales în extremitatea dinspre Dunăre. Diametrul concentrației de arsură era aici de 25 cm. Fundul albiat al gropii apare la -1,10 m, păstrând forma elipsoidală. În afară de un strat compact de arsură observat în secțiune, umplutura gropii mai conținea fragmente ceramice de mici dimensiuni, rare, oase arse de animale, de dimensiuni foarte mici și foarte puține pietre, de cca. 5-7 cm.

C 7 – a fost observat la -0,85 -0,90 m în carourile 3C-D, extinzându-se apoi la adâncimea de -0,95 m și în 2B-2C. După această adâncime, groapa complexului se împarte în două gropi mai mici, cea denumită A în caroul 3C iar B în 2B-2C. Umplutura gropilor săpate în solul galben nisipos a fost extrem de săracă în material arheologic.

C 8 - observat la -0,90 -0,95 m și localizat în carourile 3F-3G reprezintă resturile unei vetre prăbușite. Se observau concentrații masive de chirpic de mari dimensiuni, între care au apărut oase mari de animale și fragmente ceramice. Complexul a fost doar parțial dezvelit, el continuând în peretele de vest. Din apropiata proximitate a vetrei au fost culese două fragmente ceramice Starëvo-Criș pictate (negru pe roșu) cu motive concentrice (caroul 3F, -0,95 -1 m). Complexul este așezat pe nivelul -1 m.

C 9 - localizat în caroul 2G a fost observată (din cauza puternicei decalcifieri a solului) abia la nivelul -1,30 m (aproape de fundul său) când au apărut primele materiale dacice (fragmente ceramice). Forma gropii este circulară. Pe profilul de nord ea ar putea fi interpretată ca o groapă de par. În profilul de est apare un pendent al ei, denumit C 11.

C 10 – groapă probabil medievală (sau mai târzie), ale cărei limite nu se mai observă. Materialele care au făcut posibilă identificare sa au fost două fragmente ceramice Gârla Mare, un fragment de toporaș din aceeași perioadă și un fragment ceramic smălțuit medieval.

C 11 – posibilă groapă de par, fără material arheologic în umplutură, vizibilă în profilul de est al secțiunii.

Cercetările de anul acesta ne vor permite probabil definirea mai clară complexe dezvelite în 2001-2002. La aceasta va contribui și studiul complet al materialului rezultat, corelat cu descoperirile din campaniile precedente (1965, 1967-1968, 1982-1997).

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
